«Πειρασμός δεν σας κατέβαλε ειμή ανθρώ πινος πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώ στε να δύνασθε να υποφέρητε» (Α΄ Κορινθίους, ι΄:13)

«εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόνη εκ του πειρασμού τους ευσεβείς» (Β΄ Πέτρου,β΄:9)

Στις δύσκολες μέρες που περνάμε, πολλοί άνθρωποι διερωτώνται για τα άσχημα γεγονότα που συμβαίνουν και συνήθως τα ερωτήματα φανερώνουν απιστία στο πρόσωπο του Θεού ή δυσπιστία στην παντοδυναμία και την δικαιοσύνη Του. Όπως π.χ. 'Που είναι ο Θεός;', 'Γιατί δεν κάνει κάτι;', 'Γιατί κάποιους επιτρέπει ο Θεός να δοκιμάζονται περισσότερο ενώ άλλους λιγότερο;', 'Γιατί άδικοι να ευτυχούν και αθώοι όπως παιδιά να δυστυχούν;'

Η αλήθεια είναι ότι όντως πολλά προβλήματα αντιμετωπίζουν σήμερα και οι πιστοί χριστιανοί, είτε υγείας, είτε επαγγελματικά είτε οικογενειακά ή κοινωνικά και επειδή κάποια από αυτά παραμένουν αναπάντητα για μεγάλο χρονικό διάστημα, δοκιμάζεται η πίστη τους. Την ώρα που ο κάθε χριστιανός περνάει την δική του δοκιμασία, μπορεί εύλογα να αναρωτηθεί: 'Γιατί να περάσω αυτή τη δοκιμασία;', 'Ο Θεός τι ακριβώς κάνει όταν με βλέπει να περνάω την δοκιμασία;', 'Γιατί δεν απαντάει άμεσα και πότε επιτέλους θα απαντήσει;'. Σε αυτά τα ερωτήματα, αλλά και σε κάθε σχετικό ερώτημα καλό είναι να στρέφουμε το βλέμμα μας στο γραμμένο λόγο του Θεού για να βρούμε απάντηση.

Στο λόγο του Θεού διαβάζουμε ότι οι δοκιμασίες που επιτρέπει ο Θεός στα δικά Του παιδιά, έχουν σκοπό την πνευματική αύξηση τόσο τη δική τους όσο και των ανθρώπων του περιβάλλοντος τους. Αυτός που δοκιμάστηκε ασυγκρίτως περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο άνθρωπο, είναι ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός. Στο αποκορύφωμα της δοκιμασίας Του, πάνω στο σταυρό του Γολγοθά φώναξε με απορία προς τον Πατέρα Του: **«...Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί;" τουτέστι "Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες;** » (Ματθαίος, κζ΄:46).

Βέβαια ο Πατέρας δεν εγκαταλείπει τα παιδιά Του, αλλά στην περίπτωση την συγκεκριμένη υπήρχε ένας ευλογημένος λόγος που αυτό συνέβη. Διαβάζουμε σχετικά: **«διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημώ ν αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.»**

(Β΄ Κοριν., ε΄:21). Ο αναμάρτητος Κύριος Ιησούς πάνω στο Σταυρό ήταν φορτωμένος τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, γι' αυτό ο Πατέρας, έστω για λίγο,Τον εγκατέλειψε, όμως στη συνέχεια σαν αναμάρτητος που ήταν,Τον ανέστησε. Έτσι με το άγιο αίμα Του που έχυσε πλήρωσε για τις αμαρτίες όλων μας ώστε να μπορεί να σώσει όποιον μετανοήσει και πιστέψει σ' Αυτόν (Ησαΐας,νγ΄:4-6).

Γι' αυτό ο αναστημένος Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος σωτήρας και ο μόνος μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων(Α΄ Τιμόθ., β΄ 5). Έτσι όταν επικαλούμαστε τον Κύριο, είτε για συγχώρηση είτε για βοήθεια στη δοκιμασία, ο Κύριος μεσιτεύει για μας στον Πατέρα Θεό. Επιπρόσθετα το Άγιο Πνεύμα συμβοηθεί στις ασθένειές μας, ικετεύοντας για μας, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, με στεναγμούς αλαλήτους. (Ρωμ.,η΄:26,27).

Συνεπώς ο Τριαδικός Θεός που θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, συμπάσχει στις δοκιμασίες μας, όμως η βοήθειά Του πολλές φορές στη ζωή μας δεν είναι όταν και όπως εμείς θα θέλαμε αλλά σύμφωνα με το αιώνιο συμφέρον μας. Για τον λόγο αυτό είναι απαραίτητο ο κάθε αναγεννημένος χριστιανός να τρέφεται με το γραμμένο λόγο του Θεού ώστε να διακρίνει τις ενέργειες του Κυρίου στη ζωή του και να αντιμετωπίζει νικηφόρα τις επιθέσεις του πονηρού.

Έτσι μελετώντας την Καινή Διαθήκη, βλέπουμε τον τρόπο ζωής του Κυρίου, τον οποίο αν μιμηθούμε θα αντιμετωπίσουμε νικηφόρα όπως Αυτός, τις προσωπικές μας δοκιμασίες. Ο Πατέρας Θεός επέτρεψε να φερθεί ο Κύριος Ιησούς δια του Αγίου Πνεύματος στην έρημο και να περαστεί με κάθε είδους πειρασμό από τον διάβολο. Ο Κύριος προετοιμάστηκε σαράντα μέρες και νύχτες με νηστεία και προσευχή και στη συνέχεια αντιμετώπισε τους πειρασμούς του πονηρού χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα εδάφια από τον γραμμένο λόγο του Θεού. (Ματθαίος,δ΄:1-11).

Άλλο παράδειγμα έκβασης του Θεού μετά από δοκιμασία της πίστης, είναι η περίπτωση των γονέων του Ιωάννη του Βαπτιστή, οι οποίοι δεν είχαν λάβει το αίτημά τους που ήταν να έχουν ένα παιδί. Όμως, παρότι τόσα χρόνια άτεκνοι, δεν απομακρύνθηκαν από την πίστη στο Θεό, αλλά **'ήσαν αμφότεροι δίκαιοι ενώ πιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταις εντολαίς και τοις δικαιώ μασι του Κυρίου άμεμπτοι'** (Λουκάς, α΄:6). Είχαν και οι δύο σε πρώτη θέση στην καρδιά τους το θέλημα του Κυρίου και το αίτημά τους σε δεύτερη. Ο Θεός όταν εκείνος έκρινε, έστειλε τον άγγελό Του, να πει στον Ζαχαρία ότι θα κάνει παιδί με την Ελισάβετ (Λουκάς, α΄:8-25). Έτσι γεννήθηκε ο Ιωάννης ο οποίος έπρεπε να έρθει λίγο πιο πριν τον Κύριο Ιησού για να ετοιμάσει το δρόμο Του (Μαλαχίας, γ΄:1).

Αξιοθαύμαστο επίσης παράδειγμα πίστης, υπομονής και έκβασης του Κυρίου, είναι η περίπτωση του Ιώβ. Ο Θεός επέτρεψε τον διάβολο να τον πειράξει. Έχασε τα δέκα του παιδιά, την περιουσία του και την υγεία του. Παρέμεινε όμως πιστός μέχρι τέλους, έδειξε υπομονή και όλη του την ελπίδα την είχε στον Θεό. Έτσι ο Κύριος του ξανάδωσε και άλλα δέκα παιδιά και την υγεία του και διπλάσια μερίδα περιουσίας (Ιώβ, μβ΄:12,13). Τι έκανε ο Θεός όταν ο Ιώβ δοκιμαζόταν; Αυτό που βλέπουμε είναι ότι δεν τον άφησε να πειραστεί πάνω από τη δύναμή του, ούτε να πεθάνει από την ασθένεια, ούτε από την πείνα και τελικά έκανε την έκβαση, σύμφωνα με το αναφερθέν στην αρχή του άρθρου εδάφιο (Α΄ Κορινθίους, ι΄:13).

Τέλος αναφέρουμε το παράδειγμα του αποστόλου Παύλου, ο οποίος εκτίμησε σωστά την επίσκεψη του Κυρίου στη ζωή του και από διώκτης έγινε ο μεγαλύτερος απόστολος. Παρ' όλες τις μεγάλες δοκιμασίες που αντιμετώπισε στο αποστολικό του έργο (Β΄Κορινθίους,ια΄:21-33), δεν γόγγυσε εναντίον του Κύριου, αλλά μέσα σ' όλα αυτά που πέρασε διέκρινε τη βοήθεια του Κυρίου και συμπεραίνοντας μας λέει: «Διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς, καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης (Β΄ Κορινθίους, δ΄:17-18). Γι' αυτό ο Θεός του χάρισε μεγάλο πνευματικό καρπό.

Πολλά είναι τα παραδείγματα των εκβάσεων του Θεού στις δοκιμασίες των πιστών παιδιών Του μέσα στην Αγία Γραφή. Αυτό που μπορούμε να πούμε σαν συμπέρασμα είναι ότι ο Θεός κάνει χάρη στις δοκιμασίες μας και δεν μας εγκαταλείπει. Το δικό μας μέρος είναι να περπατάμε σύμφωνα με τον γραμμένο στη Καινή Διαθήκη λόγο Του και πάντα να Του ζητάμε πίστη και δύναμη ώστε να σηκώσουμε τον ευλογημένο σταυρό που μας έχει δώσει μέχρι τέλους. Αμήν!